

Νοηματική απόδοση: στ.1-5 : Η ανθρώπινη ζωή είναι γεμάτη από δυσκολίες και απογοητεύσεις κάθε είδους. Στη διάρκεια της, έχουμε να αντιμετωπίσουμε τον παραλογισμό και τις συμφορές που θα τύχουν στον καθένα, στοιχεία ικανά να μας κάνουν να παραστρατίσουμε και να καμφθεί η δύναμή μας. Εκείνο όμως που θα μας σώσει και θα μας επαναφέρει στον αρχικό μας προσανατολισμό είναι τα όνειρά μας. στ.6-10 : Η αγάπη είναι εκείνη που θα μας βοηθήσει να αντέξουμε την απελπισία, που θα μας γεννήσουν οι δυσκολίες, η αγάπη είναι εκείνη που θα μας στηρίξει από το αίσθημα της απογοήτευσης και με τη βοήθειά της θα ξανασηκωθούμε. Η απελπισία δεν είναι ένα συναίσθημα, με το οποίο μπορούμε να ζήσουμε για πολύ καιρό, να φτάσουμε την τελειότητα των αγγέλων και να αξιωθούμε την μεγαλύτερη δυνατή ανθρώπινη ευτυχία. στ.11-13 : Το συναίσθημα της αγάπης είναι μοναδικό και η ευτυχία που μας προσφέρει είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό ανώτερη από οποιαδήποτε άλλη. Για το λόγο αυτό, είναι κρίμα να παραβλέπουμε την πραγματική αξία της αγάπης και να την αφήνουμε να στριμώχνεται με όλα τα υπόλοιπα κοινά αισθήματα.

Στιχουργική: ελεύθερος στίχος και μέτρο ιαμβικό. Υπάρχει εναλλαγή στίχων 14σύλλαβων στίχων με στίχους τριών ή πέντε συλλαβών.

Γλώσσα: απλή, με λέξεις και φράσεις που παραπέμπουν έμμεσα στη χριστιανική θρησκεία **Ύφος:** λυρικό, προτρεπτικό

Εκφραστικά μέσα: επαναλήψεις και κυρίως μεταφορές που οι περισσότερες δημιουργούν οπτικές εικόνες (μεταφορικές) που τις χαρακτηρίζει η κίνηση (1-2, 7-8, 9, 12-13). π.χ. η εικόνα των τροχών παραπέμπει έμμεσα στο μαρτύριο της πίστης, φέρνοντας στο νου τα βασανιστήρια των Αγίων και υποδηλώνοντας τη δοκιμασία της αντοχής και της πίστης των ανθρώπων σε καθημερινό επίπεδο, στοιχεία που κλονίζουν την ψυχική δύναμή τους και τους ωθούν στην απόγνωση. Το αμπάρι του κορμιού παραπέμπει στη χριστιανική αντίληψη ότι το σώμα αποτελεί φυλακή της ψυχής. Η αγάπη, ως άυλο αγαθό, μπορεί να κατοικήσει αρχικά στην ψυχή, να νικήσει την απελπισία και να κατακτήσει και το σώμα διώχνοντας κάθε «αρρώστια» που το μαστίζει. Άλλες μεταφορές: κανών: παραπέμπει στο (χριστιανικό) υπόδειγμα ζωής, βασισμένο στην αγάπη για το συνάνθρωπο. Χώρα των αγγέλων: η μετά θάνατον ζωή. Αναφέρεται στον ηθικό προορισμό του ανθρώπου, στην καθαρότητα, στην ηρεμία και στη χαρά, στην ευδαιμονία. Φορτίο: Συμβολίζει το πνευματικό περιεχόμενο κάθε ανθρώπινης ύπαρξης, τα ψυχικά αποθέματα, τα συναισθήματα του καθενός. Συνωστιζεται: Χρησιμοποιείται μεταφορικά και εννοεί τον παραγκωνισμό των ειλικρινών και αγνών συναισθημάτων ανάμεσα στις τόσες φοβίες και ανασφάλειες της καθημερινότητας. Όλες αυτές οι μεταφορικές έννοιες αποτελούν ένα τέχνασμα του ποιητή, προκειμένου να κάνει χριστιανικούς υπαινιγμούς υπέρ του ιδανικού της αγάπης. Ο χριστιανισμός, άλλωστε, αποτελεί τη θρησκεία της υπέρτατης αγάπης κι επομένως οι συμβολιστικές αναφορές σε αυτόν είναι οι ιδανικότερες για να λάβουν το μήνυμα του δημιουργού οι αναγνώστες. Οφείλονται και στη θρησκευτικότητα του ποιητή, που αναζητά την ελπίδα και το Θεό, μέσα από τη χριστιανική αγάπη.

Ο ποιητής χρησιμοποιεί στην αρχή το **α' πληθυντικό πρόσωπο**, γιατί συμμετέχει στα γεγονότα, εκφράζοντας ένα συλλογικό αίτημα, την κυριαρχία της αγάπης στη ζωή μας. Αναφέρεται στη δοκιμασία της πίστης να βασανίζει τον άνθρωπο, ενώ τα όνειρα (και η αγάπη) είναι ο μοναδικός δρόμος σωτηρίας. Συνεχίζει με β' ενικό, απευθυνόμενος προτρεπτικά προς την αγάπη, καλώντας την να μείνει στις ψυχές όλων μας, γιατί μόνο έτσι θα διώξουμε την απελπισία και την ανασφάλεια που κυριεύει τη φθαρτή μας φύση και με γ' ενικό εκφράζει μια αρνητική κρίση: η απελπισία δεν ταιριάζει σε όσους πιστεύουν στη χώρα των αγγέλων. Επανέρχεται στο α' πληθυντικό, προτρέποντας να κυριαρχήσει η αγάπη, παραμερίζοντας κάθε αρνητικό συναίσθημα που μας βασανίζει.

Θεματικό κέντρο: η αγάπη ως απώτερος στόχος της ανθρώπινης ζωής, λόγω της λυτρωτικής ελπίδας που χαρίζει στον άνθρωπο, καθώς με την αγάπη μπορεί να λυτρωθεί από τη μοναξιά, την ανασφάλεια, την αγωνία της ύπαρξης, το φόβο της φθοράς και του θανάτου. Η αγάπη δίνει ελπίδα, δυναμώνει την πίστη, ισχυροποιεί τις αντοχές του ανθρώπου, ανακουφίζει από τα καταπιεστικά συναισθήματα που κάνουν τον άνθρωπο δυστυχισμένο. **Αντιθετικοί άξονες:** σώμα ≠ ψυχή, γη ≠ ουρανός, ελπίδα ≠ απελπισία: το φθαρτό σώμα νικάει την απελπισία και την υπαρξιακή αγωνία με την αγάπη.

στ.3: η αγάπη στηρίζει τα όνειρα των ανθρώπων και τα όνειρα είναι το καύσιμο της καθημερινής αντοχής τους. Τα ποικίλα άγχη και οι αναρίθμητες ταλαιπωρίες, οι στενοχώριες και οι κόποι των ανθρώπων, οι αγώνες (επιτυχίες ή μάταιοι), οι δυσκολίες, οι ευθύνες τους οδηγούν πολλές φορές στην απομόνωση και στην απελπισία. Ανάμεσά τους στέκει ο ποιητής και προσδοκά με ακλόνητη πίστη, θρησκευτική θα έλεγε κανείς, ότι μόνο η αγάπη θα τους λυτρώσει όλους, γιατί θα ζεστάνει την καρδιά τους, θα τους ενώσει μεταξύ τους, θα τους κάνει να αντιληφθούν την πραγματική ουσία της ζωής, (που δεν έχει καμιά σχέση με τα υλικά αγαθά), και θα τους χαρίσει τελικά τη συναδέλφωση και τη γαλήνη, ώστε να φτάσουν τελικά στη «χώρα των αγγέλων», στην ευτυχία.

στ. 12-13: Η αγάπη δεν πρέπει να συνωστιζεται με τα άλλα συναισθήματα, γιατί πρέπει να είναι το κυρίαρχο συναίσθημα. Να είναι η κινητήρια δύναμη κάθε σκέψης και ενέργειας του ανθρώπου. Όταν ο άνθρωπος έχει αγάπη, τα έχει όλα, γιατί αγάπη σημαίνει μακροθυμία, ελεημοσύνη, καλοσύνη, αλληλεγγύη, ταπεινότητα, καθαρότητα, νηφαλιότητα, υπομονή, πίστη. Επίσης, όταν κυριαρχεί, δεν αφήνει χώρο για αρνητικά συναισθήματα, όπως η απελπισία, η ανασφάλεια, η αγωνία, ο φόβος. Με την αγάπη ο άνθρωπος γεμίζει ελπίδα, γίνεται δυνατός και λυτρώνεται από όλα τα δεινά.